

Hvar ertu nú? Ég finn þig ekki hér.
Ég sit við síðu þér, hitinn enginn er.
En allt mun skilja við, dauðans hinsta sið.
Ég særði þig og sveik, í mínum ljóta leik.
Verðið er svo hátt, með hjartað upp á gátt.
Hið beiska heiftarþel, mig sjálfan ávallt kvel.
Í dauðans grimmu kló, á strenginn sorgin hjó.
Nú þegar sakna þín og kveð þig ástin mín.
Ég reyni að standa beinn, en veit ég enda einn.
Því að hatrið svartu í hjörtunum er drottinn vor,
Lífsins forði fallinn er í dá.
Uppgjöfin alegr, baráttan dó, á hnjánum krýp ég nú.
Á hnífsblaði dansa valtur og sár.